

عنوان مقاله:

تبیین شاخصه‌ها و مؤلفه‌های اجتماع‌پذیری فضاهای اجتماعی در شهر تهران (نمونه موردی مجموعه‌های اجتماعی و عمومی اراضی عباس‌آباد)

محل انتشار:

فصلنامه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه سادات علوی نسب اشکذری - دانشجوی دکتری مهندسی معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

سیامک بوداقپور - استادیار مهندسی هیدرولوژی (آبهای زیرزمینی)، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

ژاله صابرنژاد - استادیار گروه معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده انسان‌ها برای ارضای نیازهایشان با دیگران تعامل اجتماعی دارند. در اصطلاح جامعه‌شناسی به مجموعه‌ای از انسان‌ها که با هم تعامل اجتماعی پایدار دارند، جامعه گفته می‌شود. در درون جامعه، به دلیل وجود علایق مختلف انسان‌ها و گروه‌ها، تضادهای اجتماعی وجود دارند؛ اما با وجود تضاد تعادل و ثبات جامعه حفظ می‌گردد. رابطه اجتماعی در فضا و زمان اتفاق می‌افتد. مجاورت می‌تواند علت شروع رابطه اجتماعی باشد اما شرط کافی آن نیست. ساختار فیزیکی و تقسیمات عملکردی فضا ممکن است گشاینده و یا محدود کننده فرصت‌ها برای ارتباط باشد. روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی - تحلیلی است. در این پژوهش به بررسی سه فضای اجتماعی در مرکز شهر تهران در محدوده اراضی عباس‌آباد پرداخته شده است این فضاها شامل، باغ کتاب، باغ موزه دفاع مقدس و پل طبیعت است نحوه انتخاب به صورتی بوده که سلايق مختلف در انتخاب مکان‌ها در نظر گرفته شود. نتایج پژوهش، اجتماع‌پذیری فضاهای جمعی و عمومی را در تهران در سه دسته کلی عوامل کالبدی و فعالیتی و اجتماعی نشان می‌دهد و نتایج بعد اجتماعی را نسبت به مؤلفه‌های دیگر پژوهش پررنگ‌تر نشان می‌دهد بیشترین موارد حائز اهمیت در میزان اجتماع‌پذیری و موفقیت یک مکان عمومی نسبت به مکان‌های دیگر عوامل: دسترسی، حضور مردم، راحتی، تعاملات اجتماعی، فعالیت اجتماعی، فضاهای انعطاف‌پذیر، کیفیت و زیبایی مکان هست.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: فضاهای عمومی، فضای شهری، اجتماع‌پذیری، پایداری اجتماعی، تعاملات اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165180>

